

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/302/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213366
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613213366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho č. 16, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: Ing. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XXX, o zaplatenie 1.005,35 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/64/2014-71 zo dňa 13. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/64/2014-71 zo dňa 13. januára 2015 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Poskytnutý úver považoval okresný súd za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve (nedošlo tu k vzájomnému a obsahovo zhodnému prejavu vôle oboch zmluvných strán). O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia návrhu. Uviedol, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov nikdy nie je a objektívne nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale určuje sa na základe údajov, ktoré môžu a sú výsledkom dohody medzi stranami. Obsah zmluvy je obsiahnutý až v jej bode 6, kde sa uvádza presný údaj RPMN úveru. Výšku RPMN však nie je možné uviesť pre prípad revolvingu, pretože v čase uzavretia zmluvy sa nevie, či bude poskytnutý a kedy. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym pri schválení úveru. Z tohto dôvodu sa údaj o RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu; napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Ostatné údaje, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú a boli rovnaké, teda nezmenila sa ani výška celkových nákladov, ani suma úveru, ani počet splátok a ani dátum splatnosti splátok. Rozdiel v údajoch o RPMN v žiadnom prípade nie je okolnosťou, pre ktorú by bolo opodstatnené hovoriť o tom, že nedošlo k nejakej dohode.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu poukázal na svoju ťaživú finančnú situáciu a vyjadril nádej, že vo veci bude rozhodnuté spôsobom, ktorý nebude pre neho likvidačný.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Základný program sporového konania je formulovaný petitom návrhu na začatie konania, ktorým navrhovateľ požaduje ochranu jeho práv. Je výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Žiada sa uviesť, že údaje určujúce základné parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru požadované kogentnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, aká je výška úveru, prípadne aj dojednaného revolvingu, výška úrokovej sadzby, odmeny, ročnej percentuálnej miery nákladov atď. Nesplnenie povinnosti uviesť v zmluve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov znamenalo, že úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ v prejednávacom prípade podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo ho možné považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Vzniku zmluvy predchádza ponuka, následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy. Ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože predstavuje (nový) jednostranný prejav vôle účastníka zmluvy. Krajský súd vyhodnotil oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany odporcu. Oznámenie veriteľa obsahovalo v porovnaní so samotnou zmluvou odlišné údaje týkajúce sa výšky revolvingu (v zmluve sa uvádzala suma 858,31 Eur, v oznámení to bolo 993,43 Eur) i zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru (v zmluve je suma 1.185,29 Eur, v oznámení až 1.676,87 Eur).

Pokiaľ pri uzatváraní zmluvy nedošlo k obsahovo zhodnému prejavu vôle v otázke výšky revolvingu či zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru, potom nemal odvolací súd možnosť posúdiť vec inak, ako to učinil okresný súd. Za zavádzajúci považoval krajský súd aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedený v zmluve, ktorý bol síce totožný s údajom uvádzaným v neskôr doručenom oznámení veriteľa, avšak vzhľadom na vyššie spomínané rozdielne parametre úveru jednostranne určené veriteľom v oznámení bol zjavne vypočítaný nesprávne. Ak totiž veriteľ v oznámení o schválení úveru stanovil podstatne vyššiu odmenu za poskytnutie úveru (ktorá pri výpočte RPMN musí byť zohľadnená), musela byť aj ročná percentuálna miera nákladov vyššia. Z obsahu predložených listín jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok aj na základe ním jednostranne formulovaného oznámenia, čo nie je prípustné. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na skutočnosť, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán, s uvedeným nemožno súhlasiť, keďže východiskové

údaje určujúce výšku RPMN musia byť vždy výsledkom zmluvnej negociácie, čo v danom prípade nebolo splnené.

Odvolaací súd v tejto súvislosti poukazuje na fakt, že uvedené posúdenie sa čiastočne odchyľilo od vyhodnotenia veci okresným súdom, ktorý nepresne poukazoval na rozpory zmluvy v jej bodoch 5 a 6. Zmluva v bode 5 uvádzala len parametre požadovaného revolvingového úveru, obsah schváleného úveru podľa vôle oboch zmluvných strán bol vyjadrený v bode 6 zmluvy. Ako bolo uvedené vyššie, rozpor pri vymedzení zmluvných ustanovení nastal až na základe neskôr doručeného oznámenia veriteľa, ktoré jednostranne formulovalo niektoré modifikácie zmluvy a s ktorými odporca nevyjadril súhlas. Krajským súdom vyvedené závery neznamenali iné právne posúdenie veci, len spresnili podstatu skutkového problému, z ktorého dôvodu tu nebolo nevyhnutné postupovať § 213 ods. 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní nebol navrhovateľ úspešný, odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, resp. mu žiadne nevznikli, preto mu táto náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.